

GERMAN 'S' BOAT

10280-1

Schnellboots or fast attack boat was the German term given to a series of high-speed torpedo boats operated by the German Navy during the Second World War. Known in Britain as E-Boats, an abbreviation for Enemy War Motorboats, these powerful craft, heavily-armed and eminently seaworthy were far in advance of anything in service with the Royal Navy's Coastal Forces at the beginning of the war. Germany's experience with fast torpedo-boats had been gained in the First World War but the result had proved less than successful. In 1933 with rearmament proceeding apace in a reconstituted Germany under Adolf Hitler, the Kriegsmarine (German Navy) began development of a craft along the lines pioneered by the early British coastal motor boat (CMB) but incorporating many refinements. Foremost among these was the use of triple diesel engines in place of the unreliable and often dangerous petrol engine, a round-bilge hull and a long low silhouette. Designed and built by Lürssen's Yard at Bremen, the early S-Boat series were formed into the 1st S-Boat Flotilla in 1935 and trials began to develop operational techniques for these craft. By the outbreak of war in September 1939, 23 vessels had been built and a second Flotilla had been established. Operations began in the Baltic against Polish shipping on September 1, and North Sea patrols started two days later from the 2nd Flotilla's base at Heligoland. Operational trials had shown that night attacks would give the greater chance of success and the off-white finish of the boats afforded ideal night camouflage due to the

phosphorescent nature of the sea. In May 1940 the Germans launched their Western offensive against France and the Low Countries and the S-Boat Flotillas clashed for the first time with British shipping. With the capture of the French Channel ports the S-Boats had easy access to the British convoy routes and although success could hardly be termed outstanding, the Royal Navy expended considerable effort to combat the attacks. Not only shipping attacks but minelaying operations were conducted by the Flotillas, each boat carrying up to eight mines on her after deck. By June 1941, six S-Boat units had been formed but such was the slow building rate of new vessels that seldom did the Flotillas have their full complement of ten boats. S-Boats fought on almost every war front and modifications were constantly being made. Later versions incorporated armour plating around the bridge, this being superseded by an armoured polygonal-shaped cupola. Armament too was strengthened, the 20mm stern gun giving way to a 37mm or 40mm Bofors and the MG34s to 7.92mm machine guns. Crew complement was raised from 18 to 30 while engine modifications produced a top speed of 40 knots. A total of 91 boats surrendered to the Allies in May 1945 and were divided up between Britain, USA and Russia. The early series S-Boat for which markings are supplied was powered by three 1,320 h.p. Daimler-Benz 16-cylinder diesel engines giving a top speed of 35 knots. Armament comprised four torpedoes, a 20mm AA gun with 3,000 rounds of ammunition and various light machine-guns. Length overall 106ft, displacement 78 tons.

Schnellboote, ou bateau d'attaque rapide, était le nom que les allemands avaient donné à une série de torpilleurs à grande vitesse, utilisés par la Marine allemande pendant la Seconde Guerre mondiale. Appelés en Grande-Bretagne E-Boats, ce qui était une abréviation de vedettes de guerre ennemies, ces bateaux puissants, fortement armés et très marins, étaient très en avance sur les autres bateaux mis en service par les Forces Côtières de la Royal Navy au début de la guerre. La Marine allemande avait déjà gagné une certaine expérience avec les torpilleurs rapides au cours de la Première Guerre mondiale, mais les résultats n'avaient pas été très satisfaisants. En 1933, alors que le réarmement se poursuivait rapidement dans l'Allemagne reconstituée sous Adolf Hitler, la Kriegsmarine (la Marine allemande) commença le développement d'un bateau semblable aux premières vedettes porte-torilles britanniques (CMB) mais comprenant plusieurs améliorations. La plus importante d'entre elles était l'utilisation de moteurs diesel triples à la place du moteur à essence qui était peu sûr et souvent dangereux, une coque à calé ronde et une silhouette longue et basse. Les premières séries de S-Boats furent créées et construites par les chantiers Lürssen de Brême, ils constituaient la Première Flotille de S-Boats en 1935 et les essais commencèrent pour développer les techniques opérationnelles de ces bateaux. Quand la guerre fut déclarée en septembre 1939, 23 vaisseaux avaient été construits, 18 étaient en service et une Deuxième Flotille avait été établie. Les opérations débutèrent le 1er septembre dans la mer Baltique contre les vaisseaux polonais et des patrouilles de la Mer du Nord commencèrent deux jours plus tard, de la base de la Deuxième Flotille à Heligoland. Les essais opérationnels avaient montré que les attaques nocturnes auraient plus de chance de réussir et la couleur blanc cassé des bateaux offrait

un camouflage idéal pour la nuit à cause de la phosphorescence de la mer. En mai 1940, les Allemands lancèrent leur offensive à l'ouest, contre la France et les Pays-Bas, et les flotilles de S-Boats se heurtèrent pour la première fois à la marine britannique. Après la capture des ports français sur la Manche, les S-Boats pouvaient facilement accéder aux chemins pris par les convois britanniques et bien que les succès ne furent pas remarquables, la Royal Navy eut beaucoup à faire pour combattre ces attaques. Les Flotilles ne se limitaient pas à attaquer la marine britannique, elles posaient aussi des mines, chaque bateau pouvant transporter jusqu'à huit mines sur son arrière pont. En juin 1941, six unités de S-Boats avaient été formées mais la production de nouveaux bateaux était tellement lente que peu de Flotilles étaient au complet et comprenaient les dix bateaux prévus. Les S-Boats combattirent sur presque tous les fronts et ils furent constamment modifiés. Des versions plus récentes comprenaient un cuirassement du pont, ceci étant remplacé plus tard par une coupole polygonale cuirassée. L'armement fut aussi renforcé, le canon arrière de 20 mm étant remplacé par un Bofors de 37 mm ou 40 mm et les mitrailleuses 34 par des mitrailleuses de 7,92 mm. L'équipage passa de 18 à 30 tandis que les modifications du moteur donnèrent une vitesse maximum de 40 nœuds. En tout, 91 bateaux se rendirent aux Alliés en mai 1945 et furent partagés entre la Grande-Bretagne, les Etats-Unis et la Russie. Les premiers modèles de S-Boats, que nous présentons ici, étaient propulsés par trois moteurs diesel Daimler-Benz de 16 cylindres et de 1320 CV chacun, donnant une vitesse maximum de 35 nœuds. L'armement comprenait quatre torpilles, un canon anti-aérien de 20 mm avec 3000 cartouches et plusieurs mitrailleuses légères. Longueur totale 32 m (106 pieds), déplacement 78 tonnes.

'Schnellboot' war die Bezeichnung für die im Zweiten Weltkrieg von der deutschen Marine eingesetzten Torpedoschnellboote. Diese in England unter dem Namen 'E-Boats' (=Enemy War Motorboat) bekannten leistungsfähigen, gut bewaffneten und äusserst seetüchtigen Fahrzeuge waren den Küstenschutzfahrzeugen der Royal Navy bei Kriegsausbruch technisch weit überlegen. Die ersten Erfahrungen mit Torpedoschnellbooten konnte die deutsche Marine bereits im Ersten Weltkrieg sammeln, doch waren die Ergebnisse alles andere als befriedigend. Als 1933 unter Adolf Hitler die Aufrüstung forciert vorangeht wurde, begann die Kriegsmarine mit der Entwicklung eines Fahrzeugtyps in enger Anlehnung an die frühen britischen Küstenmotorboote, doch mit zahlreichen technischen Verfeinerungen - vor allem ein Dreifach-Dieselmotor anstelle des unzuverlässigen und oft sogar gefährlichen Benzinmotors, ein Rundkinnrumpf sowie ein flaches, langgestrecktes Profil. Die auf der Lürssen-Werft in Bremen gebauten ersten Boote der S-Serie wurden 1935 zur 1. S-Boat-Flotille formiert. Die Einsatztechnik wurde in Seerprobungen formuliert. Bei Kriegsausbruch im September 1939 waren 23 Fahrzeuge fertiggestellt worden - 18 davon im Einsatz -, und eine zweite Flotille wurde gebildet. Die ersten Einsätze fanden am 1. September in der Ostsee gegen Schiffe der polnischen Marine statt, und zwei Tage später liefen die ersten Patrouillenboote der 2. Flotille aus ihrem Heimathafen Helgoland aus. Praktische Erprobungen hatten gezeigt, dass Nachtangriffe höhere Erfolgchancen versprachen; der hellgraue Anstrich der Boote gab idealen Tarnschutz gegen das phosphoreszierende Leuchten des Meeres. Im Mai 1940 begann die Westoffensive gegen Frankreich und die Niederlande; dabei kam es zu den ersten

Zusammenstößen zwischen den S-Boot-Flotillen und der britischen Marine. Nach Besetzung der französischen Armeekanalhäfen waren die britischen Geleitzugstrecken ein leichtes Ziel für die S-Boote, und obwohl ihr Erfolg nicht gerade als überragend bezeichnet werden kann, musste die Royal Navy erhebliche Abwehrkräfte bereitstellen. Die Flotillen führten ausser Angriffen auch Minenlegoperationen durch - jedes Boot konnte auf dem Achterdeck bis zu 8 Minen mitführen. Im Juni 1941 waren bereits sechs S-Boot-Einheiten gebildet worden, doch wurden bei ihrem Bau darauf langsame Fortschritte gemacht, dass die Flotillen nur in Ausnahmefällen über ihre volle Stärke von zehn Booten verfügen konnten. Die S-Boote waren an praktisch allen Fronten eingesetzt, und ständig wurden Verbesserungen eingeführt. Spätere Ausführungen beispielsweise besaßen gepanzerte Brücken, die dann durch gepanzerte Vierecktürme ersetzt wurden. Auch die Waffenbestückung wurde verstärkt - anstelle des 20-mm-Heckgeschützes trat ein 40-mm-Boforsgeschütz, die MG34 wurden durch 7,92-mm-Maschinengewehre ersetzt. Die Besatzung wurde von 18 auf 30 verstärkt, und Triebwerksverbesserungen ergaben eine Spitzenfahrt von 40 Knoten. Bei der Kapitulation im Mai 1945 wurden insgesamt 91 Boote übergeben und zwischen England, Russland und den USA aufgeteilt. Die frühen Boote der S-Serie, für welche die mitgelieferten Markierungen gedacht sind, wurden mit 3 16-Zylinderigen Daimler-Benz-Dieselmotoren mit je 1320 PS angetrieben und erreichten eine Spitzengeschwindigkeit von 35 Knoten. Bewaffnung: vier Torpedos, ein 20-mm-AA-Geschütz mit 3000 Schuss Munition sowie verschiedene leichtere Maschinengewehre. Gesamtlänge 40 m, Verdrängung 78 Tonnen.

Schnellboote o battello di attacco rapido, era il nome usato dai tedeschi per una serie di torpediniere, estremamente veloci, utilizzate dalla marina tedesca durante la Seconda Guerra Mondiale. Note in Gran Bretagna col nome di E-Boats, un'abbreviazione per Enemy War Motorboats, questi veloci battelli, fortemente armati ed estremamente adatti a tenere il mare, rappresentavano battelli di qualità molto superiore a quelli in servizio con le Forze Costiere della Royal Navy all'inizio della guerra. L'esperienza della Germania nell'uso delle torpediniere veloci era stata acquistata durante la Prima Guerra Mondiale, ma questa non aveva dato molti successi. Durante il riarmamento del 1933, avvenuto con Adolf Hitler, la Kriegsmarine (Marina Tedesca) iniziò a sviluppare un'imbarcazione lungo le linee che erano state indicate dai moto battelli costieri inglesi (CMB), ma con alcuni perfezionamenti. Il più importante tra questi, fu l'uso di motori diesel tripli al posto del motore a benzina che spesso si era rivelato pericoloso e non affidabile, uno scafo a carena rotonda ed una silhouette lunga e bassa. Le prime serie di S-Boat furono disegnate e costruite nei cantieri di Lürssen a Brême, e formarono la Prima Flotiglia di S-Boat nel 1935, quando iniziarono le prove per lo sviluppo delle tecniche funzionali di questa imbarcazione. All'inizio della guerra, nel settembre del 1939, erano state costruite 23 di queste imbarcazioni, 18 erano in servizio ed era stata formata una seconda Flotiglia. Le operazioni iniziarono nel Baltico contro navi polacche il 1 settembre, e le pattuglie nel Mare del Nord entrarono in azione due giorni dopo, partendo dalla base della seconda Flotiglia a Heligoland. Le prove condotte per il funzionamento avevano dimostrato che gli attacchi notturni avrebbero avuto maggiori successi ed il colore biancastro di queste imbarcazioni offriva un mezzo ideale di mimetizzazione grazie all'aspetto

fosforescente del mare. Nel maggio del 1940 la Germania lanciò la sua offensiva sul fronte occidentale contro la Francia ed i Paesi Bassi e le Flotiglie degli S-Boat si scontrarono per la prima volta con le unità della marina inglese. A seguito della cattura dei porti francesi situati lungo la Manche, le S-Boats ebbero facile accesso alle rotte dei convogli inglesi e, benché non avessero ottenuto grandi successi, la Royal Navy dovette impiegare molte energie per respingere i loro attacchi. Le Flotiglie non solo attaccarono ma deposero anche molte mine, infatti ciascuna imbarcazione trasportava fino ad otto mine, alloggiata sul ponte costruito così lentamente che molto raramente le Flotiglie raggiunsero il numero programmato di 10 unità. Le S-Boat combatterono su quasi ogni fronte ed esse subirono costantemente modifiche. Le ultime versioni incorporavano piastre corazzate poste intorno al ponte, che era stato sostituito da una cupola corazzata di forma poligonale. Anche l'armamento venne aumentato; il cannone da 20 mm di poppa era stato sostituito da Bofors da 37 mm o 40 mm e le mitragliatrici MG34 sostituite con quelle da 7,92 mm. L'equipaggio fu aumentato da 18 a 30 membri mentre, varie modifiche apportate al motore produssero una velocità massima di 40 nodi. 91 battelli si arresero alle Forze Alleate nel maggio del 1945 e furono divise tra l'Inghilterra, gli Stati Uniti d'America e la Russia. La prima serie delle S-Boat, per la quale vengono forniti i contrassegni, aveva tre motori diesel Daimler-Benz a 16 cilindri, di 1320 CV che raggiungevano una velocità massima di 35 nodi. L'armamento era costituito da 4 siluri, un cannone anti aereo da 20 mm con 3.000 cartucce ed altre mitragliatrici leggere. Lunghezza totale di 32 m ed un dislocamento di 78 tonnellate.

Schnellboote, o lancha de ataque rápido, era el nombre que los alemanes dieron a una serie de lanchas rápidas torpederas en servicio en la Marina Alemana durante la Segunda Guerra Mundial. Conocidas en Inglaterra como E-Boats, abreviación de "lanchas motoras de guerra enemigas", estas poderosas embarcaciones, fuertemente armadas y muy apropiadas para navegar, eran muy avanzadas en comparación a cualquier modelo que las Fuerzas Costeras de la Marina Real tuviera en servicio al inicio de la guerra. Los alemanes habían adquirido gran experiencia durante la Primera Guerra Mundial en lo que se refiere a lanchas rápidas torpederas, aunque el resultado no había sido del todo satisfactorio. En 1933 un proceso rearmamentista a pasos agigantados estaba teniendo lugar en la Alemania que bajo la dirección de Adolf Hitler se estaba reconstituyendo, y el Kriegsmarine (Armada Alemana) comenzó a desarrollar una embarcación basada en el estilo que desarrollaron los ingleses para sus primeras lanchas costeras motorizadas (CMB) pero con importantes perfeccionamientos. Principalmente entre estos estaba el uso de motores triples diesel en lugar de los inseguros y a menudo peligrosos motores de gasolina, un casco más redondeado y una línea larga y baja. Diseñado y construido por los astilleros Lürssen en Brême, las primitivas series de S-Boat integraron la Primera Flotilla de S-Boat en 1935 e iniciaron las maniobras para desarrollar técnicas operativas. En el estallido de la guerra en septiembre de 1939 se habían construido ya 23 barcos, 18 estaban en servicio y una segunda Flotilla se había instituido. Las operaciones se iniciaron en el Báltico contra una flota Polaca el 1 de septiembre, y patrullas provenientes de la Segunda Flotilla con base en Heligoland empezaron a patrullar dos días más tarde en el Mar del Norte. Las maniobras operativas habían evidenciado la gran ventaja que los ataques nocturnos tenían, y el color blanco de las lanchas ofrecía un camuflaje ideal debido a la

fosforescencia del mar. En mayo de 1940 los alemanes lanzaron su ofensiva del Oeste contra Francia y los Países Bajos y las Flotillas de los S-Boat se encontraron por primera vez con la flota británica. Gracias a la captura de los puertos franceses en el Canal de la Mancha los S-Boats tuvieron un fácil acceso a las rutas utilizadas por los convoyes británicos, y si bien los éxitos no fueron excepcionales, la Marina Real tuvo que desarrollar un esfuerzo considerable para combatir dichos ataques. No solo expediciones de ataque sino también operaciones para minas fueron realizadas por las Flotillas, en las que cada lancha transportaba hasta ocho minas en su puente trasero. En junio de 1941 seis unidades de S-Boats habían sido constituidas pero la producción de nuevas lanchas era tan lenta que pocas de las Flotillas estaban al completo y contaban con los diez barcos que deberían haberlas constituido. Las S-Boats entraron en combate en casi todos los frentes de la guerra y constantemente se les realizaban modificaciones. Modelos posteriores iban incorporados de puentes blindados, los cuales serían sustituidos más tarde por cúpulas poligonales blindadas. El armamento también fue reforzado, reemplazando el cañón de 20mm por Bofors de 37mm o 40mm, y las MG34 por ametralladoras de 7,92mm. La dotación aumento de 18 a 30 hombres al tiempo que las modificaciones del motor le permitían una velocidad máxima de 40 nudos. Un total de 91 embarcaciones se rindieron a los Aliados en mayo de 1945 y fueron repartidas entre Gran Bretaña, USA y Rusia. Las primeras series de S-Boats como la que mostramos aquí estaban impulsadas por tres motores diesel Daimler-Benz de 16 cilindros y 1.320 CV que le permitían una velocidad máxima de 35 nudos. El armamento consistía en cuatro torpedos, un cañón antiaéreo de 20mm con 3000 cartuchos de munición y varios fusiles ametralladores ligeros. La eslora total era de 32 metros y desplazaba 78 toneladas.

"Schnellboote", ou embarcações de assalto rápido era a denominação dada pelas alemães a uma série de torpedeiros de alta velocidade operados pela Marinha Alemã durante a Segunda Guerra Mundial. Conhecidos por "E-Boats" na Grã-Bretanha, uma abreviação de "Enemy War Motorboats" (Barcos Motorizados Inimigos), estas poderosas embarcações, fortemente armadas e excelentemente construídas, eram muito mais avançadas do que qualquer outra embarcação ao serviço das "Royal Navy's Coastal Forces" (Forças Costeiras da Marinha da Guerra Britânica) no início da guerra. A experiência da Alemanha em questões de torpedeiros velozes tinha sido adquirida durante a Primeira Grande Guerra, mas até então não tinha produzido resultados de nota. Em 1933 com o rápido progresso do armamento naval Alemanha reconstruída por Adolfo Hitler, a "Kriegsmarine" (Marinha da Guerra Alemã) iniciou o desenvolvimento de uma embarcação com linhas semelhantes às das primeiras embarcações a motor da guarda costeira Britânica (CMB), mas incorporando muitos mais melhoramentos. O principal era o uso de motores tripos a diesel em vez do falível e frequentemente perigoso motor a gasolina, um casco com porão redondo e uma silhueta longa e baixa. Concebido e construído pelos estaleiros Lurssen em Bremen, a sua primeira série transformou-se na 18 Flotilha em 1935, procedendo-se seguidamente a testes que iniciaram o desenvolvimento de técnicas operacionais para estas embarcações. Quando rebentou a guerra em Setembro de 1939, já tinham sido construídas 23 embarcações, tendo 18 entrado ao serviço e tendo-se estabelecido uma 28 Flotilha. As operações iniciaram-se no Báltico a 1 de Setembro de 1923 contra embarcações Polacas, e as patrulhas do Mar do Norte iniciaram-se dois dias mais tarde partindo da base da 28 Flotilha em Helgoland. Os testes experimentais tinham demonstrado que os ataques nocturnos garantiam maior êxito, e a pintura em branco-sujo das embarcações providenciava a camuflagem ideal para a noite devido ao efeito fosforescente do mar.

"Schnellboote" was de Duitse term voor een serie snelle torpedoboten die tijdens de tweede wereldoorlog door de Duitse marine gebruikt werden. Deze indrukwekkende vaartuigen, in Engeland bekend onder de naam E-Boats, een afkorting voor Enemy War Motorboats, zwaarbewapend en buitengewoon zeevaardig, waren ver vooruit op alle vaartuigen die in het begin van de oorlog door de kusteenheden van de Britse koninklijke marine gebruikt werden. Duitsland had in de eerste wereldoorlog ervaring opgedaan met snelle torpedoboten maar de resultaten bleken niet veel succes te hebben. In 1933, toen Duitsland onder Adolf Hitler weer in zijn oude staat was en de herbewapening met grote snelheid voortgegaat maakte, begon de Kriegsmarine (Duitse marine) met de ontwikkeling van een vaartuig overeenkomstig met de Britische costale motor boot (CMB) maar met veel verbeteringen. De belangrijkste daarvan was het gebruik van drievoudige dieselmotoren in plaats van de onbetrouwbare en vaak gevaarlijke benzinemotor, een kingeronde romp en een lang, laag silhouet. De S-boten werden ontworpen en gebouwd door Lurssen's scheepswerf te Bremen. In 1935 werd een smaaldeel gevormd met de eerste S-boten serie's en begon men met proeven om operationele technieken voor dit vaartuig te ontwikkelen. Bij het uitbreken van de oorlog in 1939 waren er 23 boten gebouwd, 18 waren in gebruik en er was een tweede smaaldeel gevormd. Op 1 September begonnen de operaties in de Baltische Zee tegen Poolse schepen en twee dagen later begonnen patroilles op de Noordzee vanuit de basis van het tweede smaaldeel op Helgoland. Operationele proeven hadden aangeleerd dat nachtelijke aanvallen beter kans op succes zouden hebben en de gebroekte witte afwerking van de boten verschaften door de lichtgevende eigenschap van de zee een ideale camouflage in het donker. In mei 1940

Schnellboote, eller snabbgående attackbåtar, var det tyska namnet för en serie snabbgående torpedbåtar som användes av den tyska flottan under andra världskriget. I Storbritannien kallades de E-båtar, vilket var en förkortning av Enemy War Motorboats (fientliga krigsmotorbåtar), och dessa kraftfulla båtar med tung armering och god sjöduglighet var mycket mer avancerade än de farkoster som tjänstgjorde i engelska flottans kustförband under krigets början. Tyskland hade utvecklat snabba torpedbåtar redan under första världskriget, men erfarenheterna hade varit mindre framgångsrika. År 1933 då upprustning pågick i ett omblåst Tyskland under Adolf Hitler, började Kriegsmarine (tyska flottan) utveckla ett fartyg i sitt med en tidigare brittisk kustmotorbåt (CMB), men med många nya förbättringar. De mest betydande förbättringarna var användningen av tredubbla dieselmotorer istället för den opålitliga och ofta farliga bensinmotorn, ett rundat skrov och en lång, låg siluett. De tidiga S-båtarna konstruerades och byggdes vid Lurssens varv i Bremen, och de bildade den första S-båt flottiljen år 1935. Man startade därefter testkörningar för att utveckla lämpliga operationsmetoder. Vid krigsutbrottet i september 1939 hade man byggt 23 båtar, varav 18 var tjänst, och en andra flottilj hade formats. Den 1:a september inleddes operationer på Östersjön mot polsk sjöflot och Nordsjöpatrullering inleddes två dagar senare från den andra flottiljens bas vid Helgoland. Testkörningar hade visat att attacker under natten inbringade större framgångsrikt och att båtarnas gråvita färg gav ett idealiskt nattcamouflage på grund av havets fosforescerande natur. I

"Schnellboote" eli nopea hyökkäysvene eli saksalainen termi, joka annettiin pikatorpedoveneille, joita Saksan laivasto käytti toisen maailmansodan aikana. Ne tunnettiin lissosa-Britanniassa nimellä E-veneet, (lyhennys sanoista "Enemy War Motorboats"), vihollisen sotamoottoriveneet, nämä voimakkaat, vahvasti aseistettut ja erittäin merikapoiset alukset olivat huomattavasti edellä kaikkia Kuninkaallisen Laivaston rannikko-osaston palveluksessa olevia aluksia sodan alussa. Saksan kokemus nopeista torpedoveneistä oli hankittu ensimmäisen maailmansodan aikana, mutta tulokset olivat olleet vähemmän onnistuneita. V.1933 kun jälleen aseistautuminen edistyi nopeasti Adolf Hitlerin uudelleen järjestämissä Saksassa, Kriegsmarine (Saksan laivasto), alkoi kehittää alusta, jonka mallina oli aikaisempi brittiläinen rannikkomoottorivene (CMB) mutta tehden useita parannuksia. Ensimmäinen näyte oli kolmikierroisten diesel- moottorien käyttö epäluottotavien ja usein vaarallisten bensinmoottorien sijasta, pyöreäpöytäjänen runko ja pitkä matala siluetti. Ensimmäiset S-venesarjat, jotka suunniteltiin ja rakennettiin Lurssenin telakalla Bremenissä, muodostivat 1. S-venelaivaston v.1935 ja koostet alkoi, jotka kehittäivät näiden veneiden operaatiotekniikkaa. Sodan sitymisen mennessä syyskuussa 1939 oli rakennettu 23 venettä, 18 oli palveluksessa ja toinen laivua oli perustettu. Operaatioit lämmöllä puolaaisia laivoja vastaan alkoi syyskuun 1. päivänä ja Pohjanmeren partiointi alkoi kaiken pälvää myöhemmin toisen laivusen tukihodasta, Helgolandista. Operaatiokokeet olivat osoittaneet, että yölliset hyökkäykset antaisivat suurimman onnistumisen mahdollisuuden ja veneiden himmeänvalkoinen väri tarjosi ihanteellisen suojarivin meren fosforisen luonteen ansiosta. Toukokuussa 1940 saksalaiset

Schnellboote eller hurtige angrebsskibe var den tyske betegnelse for en serie hurtige torpedobåde, som den tyske flåde havde under den anden verdenskrig. De allerede betegnede dem som E-både, en forkortelse for Enemy War Motorboats, og disse stærke, svært bevæbnede og uhyre sødygtige fartøjer overgik langt al, hvad den britiske flådes kysttjeneste havde til rådighed ved krigens begyndelse. Tyskerne havde samlet erfaringer med hurtige torpedobåde under første verdenskrig, men resultaterne dengang var langtfra gode. Da det genopbyggede Tyskland i 1933 begyndte at genopruste under Adolf Hitler, gik Kriegsmarine i gang med udviklingen af et fartøj efter de retningslinjer, som først var taget i brug ved konstruktionen af de første britiske kystmotorbåde, men med mange forbedringer. Den vigtigste af disse var monteringen af tre dieselmotorer i stedet for en upålidelig og til tider farlig benzintor. Et rundbuget skrog og en lang, lav silhuet. Den første S-bådsserie blev bygget på Lurssens skibsvarv i Bremen og indgik i 1.S-bådsflotille i 1935, og man gik straks i gang med at udvikle operationsmetoder for disse skibe. Ved krigens udbrud i september 1939 var 23 blevet bygget, 18 var i tjeneste og en 2.flotille etableret. Operationerne begyndte i Østersøen d.1. september, med angreb mod polske handelsskibe, og to dage senere indledtes Nordse-afpatrullering fra 2.flotilles base på Helgoland. Øvelserne havde vist, at man havde de største chancer ved natangreb, og skibets hvidlige farve var den ideelle natkamouflage, takket være havets fosforagtige karakter. I maj 1940 startede tyskerne deres vestoffensiv mod Frankrig, og

Em Maio de 1940 os alemães lançaram a sua ofensiva Ocidental contra a França e os Países Baixos, tendo então os "S-Boote" os primeiros recontros com a Marinha de Guerra Britânica. Com a captura dos portos franceses do Canal da Mancha, os "S-Boote" alemães tinham fácil acesso às rotas dos comboios marítimos Britânicos, e embora o seu êxito não tenha sido extraordinário, a Marinha de Guerra Britânica empenhou esforços consideráveis para combater estas alças. As Flotilhas conduziam não só ataques à navegação, mas também operações de lançamento de minas, transportando cada embarcação um máximo de oito minas na cobertura da popa. Em Junho de 1941, tinham sido formadas seis unidades de "S-Boote" mas o progresso da construção de navios novos era tão lento que raramente as flotilhas dispunham da sua formação completa da daz navios. Os "S-Boote" participaram em quase todas as frentes da confrontação, sofrendo modificações constantes. Versões mais tardias incorporavam anteparos blindados em volta da ponte, sendo estas subsequentemente substituídas por cúpulas blindadas com forma poligonal. O armamento também foi reforçado, tendo a metralhadora de proa de 20mm dado lugar a metralhadoras de 37 mm ou a Bofors de 40mm e as MG34 deram lugar a metralhadoras de 7,92mm. A tripulação aumentou de 18 para 30 homens, enquanto que as modificações no motor possibilitaram uma velocidade máxima de 40 nós. Em Maio de 1945 os Aliados aceitaram a rendição de 91 destas embarcações. Estas foram divididas entre a Grã-Bretanha, os EUA e a Rússia. A primeira série de "S-Boote" para as quais providenciámos as respectivas insignias eram propulsionadas por três motores Daimler-Benz a diesel com 1.320 CV e 16 cilindros, possibilitando a velocidade máxima de 35 nós. O armamento compreendia quatro torpedos, uma metralhadora de 20mm AA com 3.000 cartuchos e várias outras metralhadoras leves. Tinham um comprimento total de 32,30 m e um deslocamento de 78 toneladas.

begonnen de Duitsers hun Westelijk offensief tegen Frankrijk en de Lage Landen en de S-boot smaldelen raakten voor het eerst slaags met Britse schepen. Met de verovering van de Franse Kanaalhavens hadden de S-boten gemakkelijk toegang tot de Britse konvoirooutes en alhoewel succes nauwelijks opmerkelijk genoemd kon worden, deed de Britse koninklijke marine ernstige pogingen om de aanvallen te weerstaan. Niet alleen aanvallen op schepen, maar ook het leggen van mijnen werd door de smaldelen uitgevoerd, elke boot vervoerde de 8 mijnen op het achterdek. In juni 1941 waren zes S-boot eenheden gevormd maar het tempo waarmee de nieuwe vaartuigen gebouwd werden, was zo langzaam dat de smaldelen zelden hun volle aantal van 10 boten bereikten. S-boten vochten op bijna alle oorlogstheaters en er werden voortdurend wijzigingen aangebracht. Latere versies hadden pantserbekleding rondom de brug, dit werd weer vervangen door een gepantserde polygonale gevechtskoepel. De bewapening werd ook versterkt, het 20mm geschut op het achterschip maakte plaats voor 37mm of 40 mm Bofors en de MG34's maakten plaats voor 7,92mm machinegeweren. De getaisterde van de bemanning werd verhoogd van 18 tot 30, terwijl de modificaties van de motoren een topsnelheid van 40 knopen opleverden. In mei 1945 gaven totaal 91 boten zich over aan de geallieerden en werden verdeeld tussen Groot-Brittannië, de Verenigde Staten en de Sovjet Unie. Er zijn markeringen geleverd voor de eerste serie S-Booten die werd aangegeven door drie 1320 pk Daimler-Benz 16-cilinder dieselmotoren die een topsnelheid gaven van 35 knopen. De bewapening bestond uit vier torpedo's, 20mm afweergeschut met 3000 ronden ammunitie en verscheidene lichte machinegeweren. De totale lengte was 32m, waterverplaatsing 78 ton.

maj 1940 inleddes Tyskland sin västliga offensiv mot Frankrike och Nederländerna och S-båt flottiljer råkade för första gången i konflikt med brittiska fartyg. Efter erövringen av nordliga franska hamnar hade S-båtarna tillgång till brittiska konvojrouter och även om man inte hade total framgång fick brittiska flottan sätta in betydande resurser för att kunna stå tillbaka attackerna. Flottiljerna utförde även minutlångsättningar och vid dylika operationer bar var ett upp till åtta minor på akterdäck. I juni 1941 hade sex S-båtenheter formats, men byggandet av nya fartyg skedde så långsamt att flottiljerna sällan bestod av den fulla kvoten på tio båtar. S-båtarna stred på praktiskt taget alla fronter och förbättringar gjordes hela tiden. Senare versioner hade armerade skivor runt bryggan, vilka efterträddes av en armerad mångsidig kupol. Även bestyckningen förstärktes, en 20 mm akterkanon ersattes av en 37 mm eller 40 mm Bofors och MG34 pjäserna ersattes av 7,92 mm maskingevär. Besättningen ökades från 18 till 30 man och den förbättrade motorn gav en maxfartighet på 40 knop. I maj 1945 överlämnades 91 båtar till de allierade och de fördelades mellan Storbritannien, USA och Ryssland. Markeringar ingår för de tidiga S-båterna som drevs av tre 16-cylindriga Daimler-Benz dieselmotorer på 1 320 hästkrafter och hade en maxfartighet på 35 knop. Bestyckningen bestod av fyra torpeder, en 20 mm luftvärnskanon med 3 000 skott och ett antal lätta maskingevär. Total längd 32,3 m, displacement 78 ton.

aloittivat läntisen hyökkäyksensä Ranskaa ja Alankomaita vastaan ja S-venelaivueet iskivät yhteen ensimmäisen kerran brittiläisten laivojen kanssa. Saatuaan haltuunsa ranskalaiset Kanaalin satamat S-veneillä oli helpo pääsy brittiläisten laivasaatuuden reitille ja vaikka menestystä voi tuskin sanoa erinomaiseksi, Kuninkaallinen Laivasto kulutti huomattavasti voimiaan torjuakseen hyökkäykset. Laivueet eivät tehneet vain laivaston vastaisia hyökkäyksiä, vaan ne laskivat myös miinoja, jokainen laiva kuljetti jopa kahdeksan miinaa peräkannellaan. Kesäkuuhun 1941 mennessä oli muodostettu kuusi S-veneyksikköä, mutta uusien veneiden rakennusvauhti oli niin hidas, että harvoin laivueilla oli täysi kymmenen veneen miehitys. S-veneat taistalivat mieltä kaikilla sotarintamilla ja parannuksia tehtiin niihin jatkuvasti. Myöhemmissä versioissa oli panssarillevitys sillan ympärillä, tämän sivuutt panssaritotu monikulmion muotoinen torni. Myös aseistusta vahvistettiin, 20 mm:n perätykki korvattiin 37 mm:n tai 40 mm:n Boforsilla ja MG 34: 7,92 mm:n konekivääreillä. Miehistöön lukumäärää nostettiin 18:sta 30:een samalla kun moottorin parannukset saivat aikaan huippunopeudeksi 40 solmua. Vhteensä 91 venettä luovutettiin liittoutuneille toukokuussa 1945 ja ne jaettiin Ison-Britannian, U.S.A:n ja Venäjän kesken. Varhaisen sarjan S-veneat, joihin on annettu merkit, käyttivät voimantähteenä kolmea 1 320 hevosvoiman Daimler-Benz 16-sylinterin diesel-moottoria, jotka antoivat huippunopeudeksi 35 solmua. Aseistuksen muodostivat neljä torpedoa, 20 mm:n ilmatorjuntatykki, jossa oli 3 000 annosta ammuksia ja lukuisia kevyitä konekiväärejä. Kokopituus 106 jalkaa (40 m.), uppouma 78 tonnia.

Holland-beigien, og S-flotillerne stødt for første gang sammen med britiske skibe. Med erobringen af de franske havne fik S-bådene let adgang til de britiske konvojrouter, og selvom man ikke opnåede fremragende resultater, måtte den britiske flåde søtte mange kraftter ind på at imødegå angrebene. Flotillerne var ikke blot angrebsstyrker, men udlagde også miner, og hvert skib havde indtil otte minier på agterdækket. I juni 1941 var der blevet oprettet seks S-båd-enheder, men nybygningerne gik så langsomt, at en flotille sjældent var på fuld styrke med ti fartøjer. S-bådene kæmpede på næsten alle fronter, og de blev hele tiden modificeret. Senere versioner havde panserbekledning af broen, der senere igen blev udslettet med en panseret, polygonisk kuppel. Også bevæbningen forstærkedes, idet en 20 mm kanon i agterstævnen erstattedes med en 37 mm eller 40 mm Bofors, mens MG34'ere blev udslettet med 7,92 mm maskinkanoner. Besætningen øgedes fra 18 til 30, og motorforbedringer øgede topfartigheden til 40 knob. Ialt 91 S-både overgav sig i maj 1945 til de allierede og deltes mellem England, USA og Sovjetunionen. Den første S-båd-serie, til hvilket markeringen er givet her, blev trukket af tre 1320 HK Daimler-Benz 16-cylindrede dieselmotorer, der gav en topfartighed på 35 knob. Bevæbningen bestod af fire torpedeer, en 20mm luftkanon med 3000 runder ammunition og flere forskellige lette maskinkanoner. Længden var 40 m, deplaceringen 78 tons.

	CEMENT
	CLEAR
	DO NOT CEMENT
	ALTERNATIVE PART
	COLLEZ
	CLAIR
	NE PAS COLLER
	PIECE EN OPTION
	KLEBEN
	KLAR
	NICHT KLEBEN
	ALTERNATIV-TEIL
	UNIRE CON ADESIVO
	TRASPARENTE
	NON APPLICARE ADESIVO
	PEZZO ALTERNATIVO
	CON PEGAMENTO
	TRANSPARENTE
	NO PEGAR
	PIEZA ALTERNATIVA
	COLE
	TRASPARENTE
	NÃO COLE
	PEÇA ALTERNATIVA
	PLAKKEN
	DOORZICHTIG ONDERDEEL
	NIET PLAKKEN
	VERWISSELBAAR ONDERDEEL
	LIMMA
	GENOMSKINLIG
	ANVÄND INTE LIM
	ALTERNATIV DEL
	LIMMAA
	ÄLÄ LIMMAA
	ÄLÄ LIMMAA
	VAIHTOHTOINEN OSA
	LIMES
	GENNEMSIGTIG
	LIMES IKKE
	ALTERNATIVE DELE

	CEMENT
	CLEAR
	DO NOT CEMENT
	ALTERNATIVE PART
	COLLEZ
	CLAIR
	NE PAS COLLER
	PIECE EN OPTION
	KLEBEN
	KLAR
	NICHT KLEBEN
	ALTERNATIV-TEIL
	UNIRE CON ADESIVO
	TRASPARENTE
	NON APPLICARE ADESIVO
	PEZZO ALTERNATIVO
	CON PEGAMENTO
	TRANSPARENTE
	NO PEGAR
	PIEZA ALTERNATIVA
	COLE
	TRASPARENTE
	NÃO COLE
	PEÇA ALTERNATIVA
	PLAKKEN
	DOORZICHTIG ONDERDEEL
	NIET PLAKKEN
	VERWISSELBAAR ONDERDEEL
	LIMMA
	ÄLÄ LIMMAA
	ÄLÄ LIMMAA
	VAIHTOHTOINEN OSA
	LIMES
	GENNEMSIGTIG
	LIMES IKKE
	ALTERNATIVE DELE

GENERAL INSTRUCTIONS

It is recommended that the instructions and exploded view are studied before commencing assembly. Note that some parts are best painted before assembly, such as upper deck details. Also the use of tweezers is recommended for handling small parts. Parts should be as drawn and any moulded tabs removed before assembly. All parts are numbered. Assemble in sequence.

INSTRUCTIONS GENERALES

Il est recommandé d'étudier les schémas avec soin et de s'exercer au montage avant de coller les pièces. On peint plus facilement les petites pièces avant de les assembler. Les pièces doivent correspondre à leur reproduction schématique et on doit séparer les supports des pièces avant d'assembler celles-ci. Toutes les pièces sont numérotées.

ALLGEMEINE ANLEITUNG

Bauanleitung, Zeichnungen und Deckelbild vor Baubeginn genau studieren. Richtige Anordnung und Vollständigkeit aller Teile prüfen. Schwer zugängliche Teile, z.B. Oberdeck-Details, vor dem Zusammenbau fertig bemalen. Für Kleinteile Pinzette benutzen. Nummernfolge bei der Montage einhalten. Gußgrate und Teilnummern vor Einbau sauber entfernen.

ISTRUZIONI GENERALI

Si consiglia di studiare accuratamente i disegni e di esercitarsi al montaggio prima di incollare i pezzi. Nota: i pezzi piccoli si dipingono più facilmente prima di montarli. Si consiglia anche di usare un paio di pinzette per maneggiare i pezzi più piccoli. I pezzi devono corrispondere ai disegni e devono essere separati dai loro supporti prima del montaggio. Tutti i pezzi sono numerati e devono essere montati in ordine.

INSTRUCCIONES GENERALES

Se recomienda una lectura atenta de las instrucciones antes de proceder al montaje. Nótese que es mejor pintar algunas de las piezas, así como los detalles del puente superior, antes de su montaje. También se recomienda el uso de pinzas para el manejo de piezas pequeñas. Todas las piezas deben coincidir con la ilustración y hay que eliminar todos los salientes de molde antes del montaje.

INSTRUÇÕES GERAIS

10280

Recomenda-se que estude atentamente os desenhos e pratique a montagem antes de colar as peças. Note que algumas peças são pintadas com mais facilidade antes da sua montagem, tal como os detalhes do convés superior. Também se recomenda o uso de pinças ao manipular as peças pequenas. As peças devem coincidir com os desenhos e quaisquer abas agarradas às peças devem ser retiradas antes da sua montagem. Todas as peças são numeradas. Monte em sequência.

ALGEMENE RICHTLIJNEN

Aanbevolen wordt de instructies en opengewerkte tekening te bestuderen voordat met monteren begonnen wordt. Sommige delen kunnen beter vóór montage geschilderd worden, b.v. de details van het bovendeck. Ook wordt aangeraden een pincet te gebruiken om kleine deeltjes te hanteren. De delen moeten kloppen met de tekening en handgreepjes moeten vóór montage verwijderd worden. Alle delen zijn genummerd. In volgorde monteren.

ALLMÄNNA INSTRUKTIONER

Studera instruktioner och bilder innan du sätter ihop delarna. Det är bäst att måla smådelar, som t.ex. överdäckdetaljer, innan du sätter ihop dem. Använd pincett vid hantering av smådelar. Delarna ska se ut som på bilderna, avlägsna alla flikar innan ihopsättning. Alla delar är numrerade. Sätt ihop dem i ordningsföljd.

YLEISOHJEET

Suositellaan ohjeisiin ja piirrossuurennoksiin tutustumista ennen kokoamisen aloittamista. Huomaa, että jotkut osat on parasta maalata ennen kokoamista kuten yläkannen yksityiskohdat. Suositellaan myös pincettien käyttöä pienten osien käsittelyssä. Osien tulee olla kuten piirroksissa ja kaikki tukirakenteet on irrotettava ennen kokoamista. Kaikki osat numeroitu. Kokoa numeroräjestyksessä.

GENEREL VEJLEDNING

Det anbefales at løse instruktionerne og de eksploderede tegninger før samling. Nogle af delene kan bedst males før samling, som f.eks. smådele på dækket. Desuden anbefales det at bruge pincet til placering af små dele. Delene skal se ud som på tegningerne og overfløede plastikrester fjernes. Alle dele er nummererede - saml dem i rækkefølge.

SPECIAL INSTRUCTIONS

If desired a stationary waterline model can be constructed by omitting hull bottom (3) and parts (1 & 2, 3-14).

INSTRUCTIONS PARTICULIERES

On peut construire un modèle stationnaire représenté sur l'eau en omettant le dessous de la coque (3) et les pièces (1 & 2, 3-14).

BESONDERER HINWEIS

Auf Wunsch kann das Modell auch auf der Wasserlinie aufgestellt werden - hierfür Rumpfboden (3) sowie Teile (1 & 2, 3-14) weglassen.

ISTRUZIONI SPECIALI

Se si desidera, si può costruire un modello da tenere stazionario nell'acqua, omettendo il fondo dello scafo (3) e le parti (1 e 2, 3-14).

INSTRUCCIONES ESPECIALES

Si se desea construir un modelo estacionario representado sobre el agua, omitase la parte baja del casco (3) y las piezas (1, 2 y de la 3 a la 14).

INSTRUÇÕES ESPECIAIS

Se desejar um modelo com uma linha-de-água estacionária, pode construir o modelo omitindo o fundo do casco (3) e as peças (1 & 2, 3-14).

SPECIALE INSTRUCTIES

Indien gewenst, kan een niet verplaatsbaar waterlijnmodel gebouwd worden door de bodem van de romp (3) en delen (1 & 2, 3-14) weg te laten.

SPECIALINSTRUKTIONER

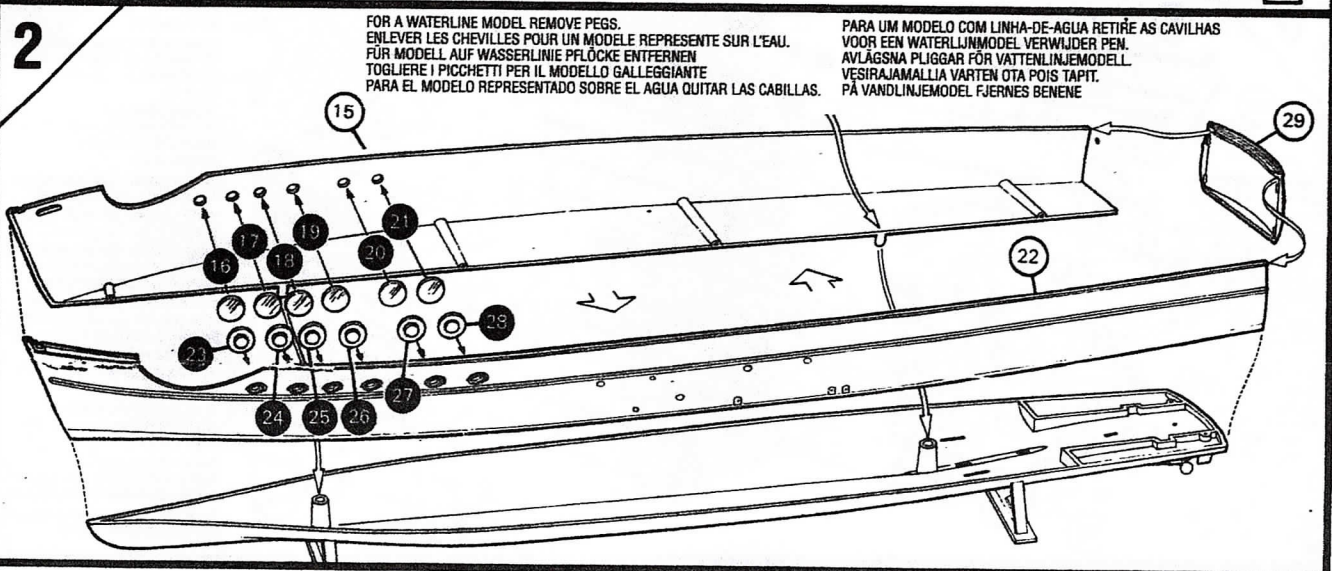
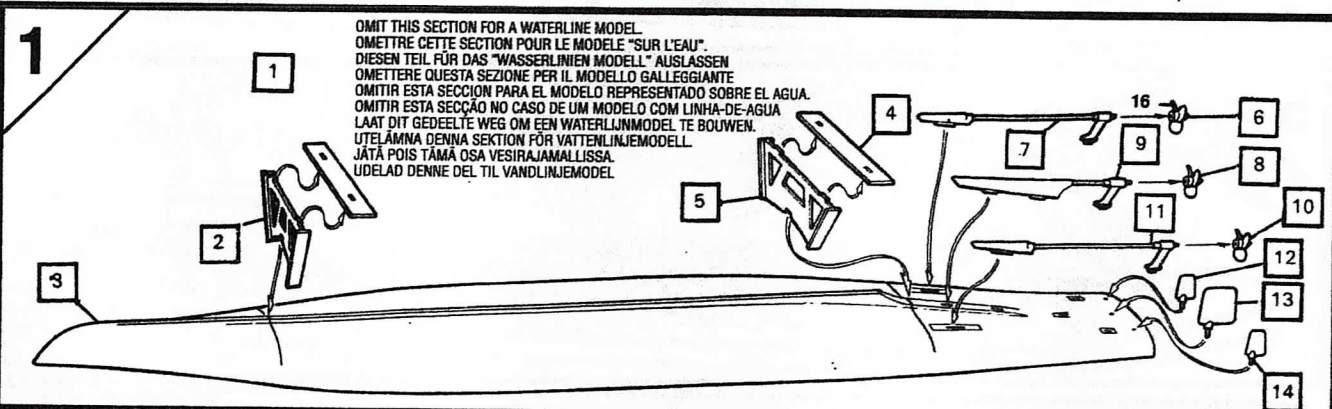
Det är möjligt att bygga en vattenlinjemodell genom att utelämna skrovbotten (3) och delarna (1 & 2, 3-14).

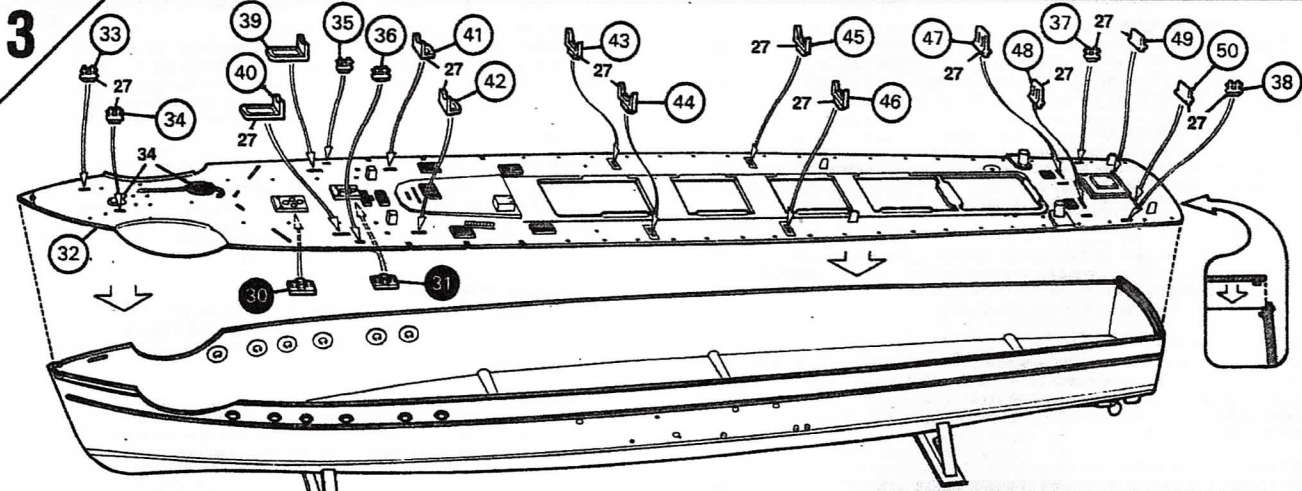
ERIKISOHJEET

Jos halutaan, voidaan rakentaa vesirajamalli jättämällä pois rungon pohja (3) ja osat (1 & 2, 3-14).

SÆRLIGE INSTRUKTIONER

Om ønsket kan man lave en vandlinjemodel ved at udelade skrogbunden (3) og delene 1 & 2 og 3-14.

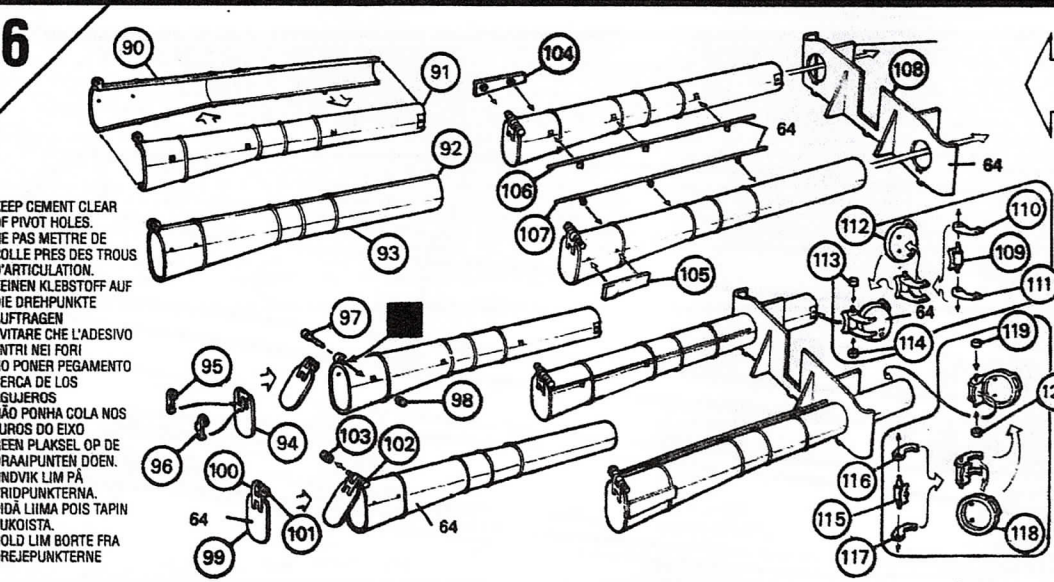
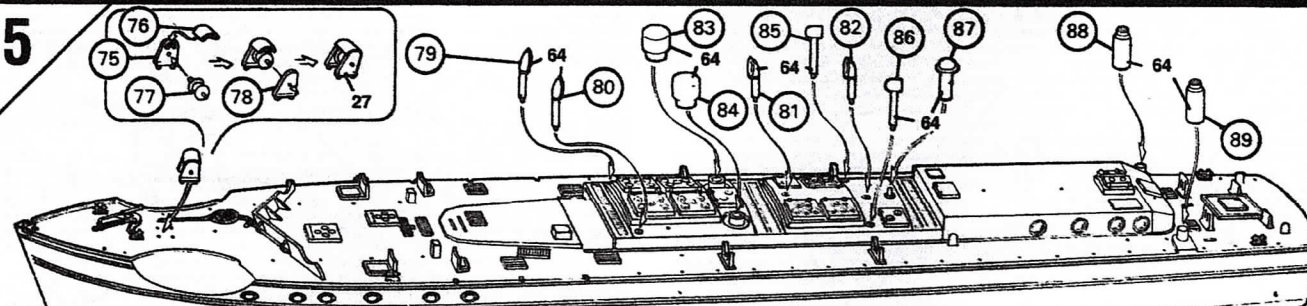
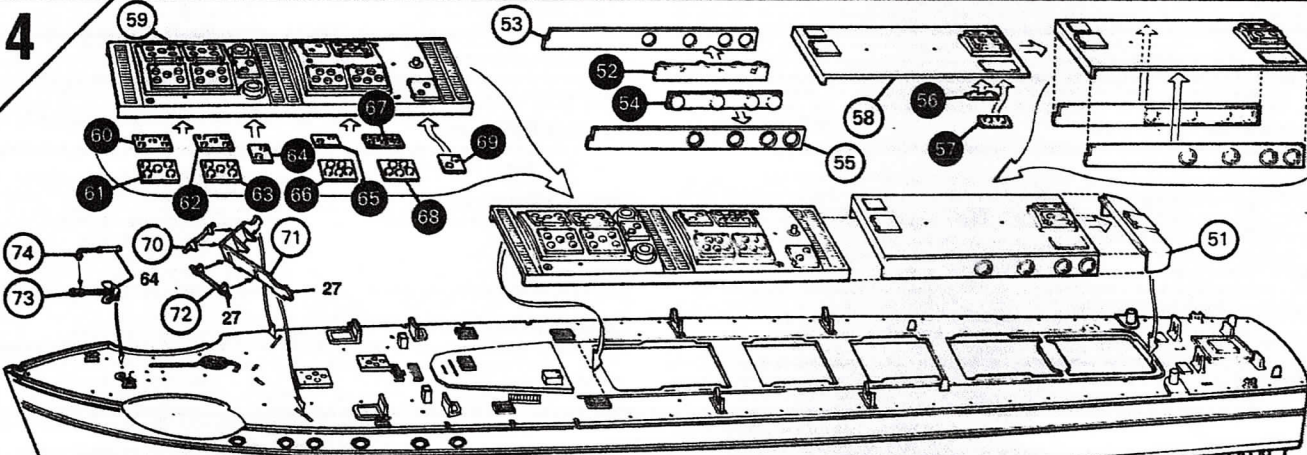

3
CEMENT DECK (32) TO HULL BEFORE PROCEEDING TO (33).
COLLER LE PONT (32) A LA COQUE AVANT D'EXECUTER (33).
DECK (32) VOR NÄCHSTEM SCHRITT (33) MIT RUMPF VERKLEBEN

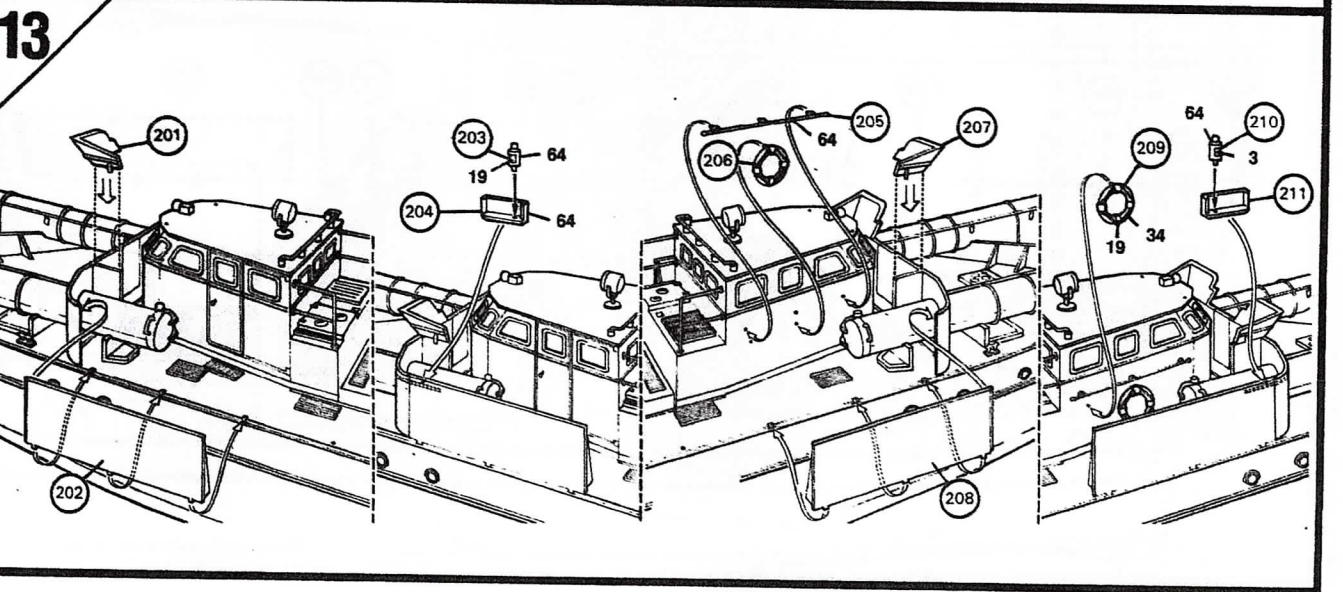
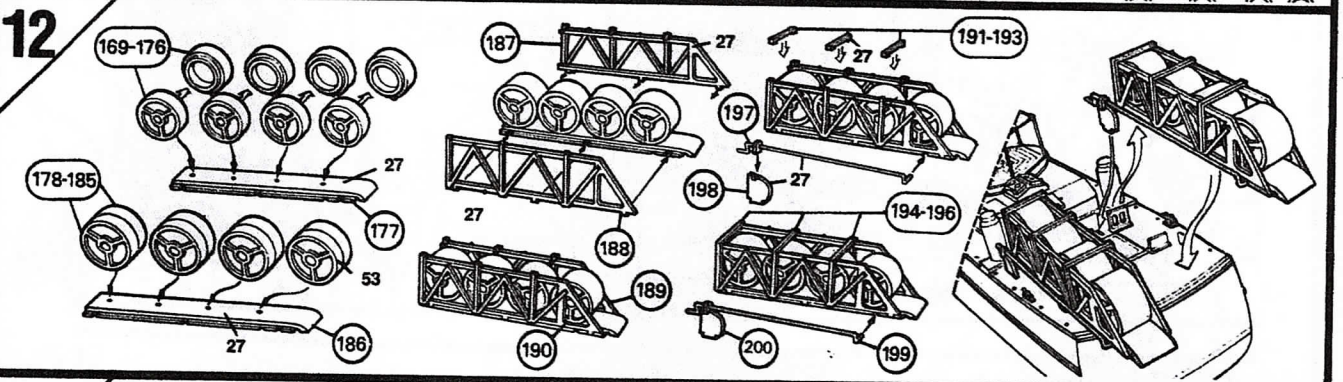
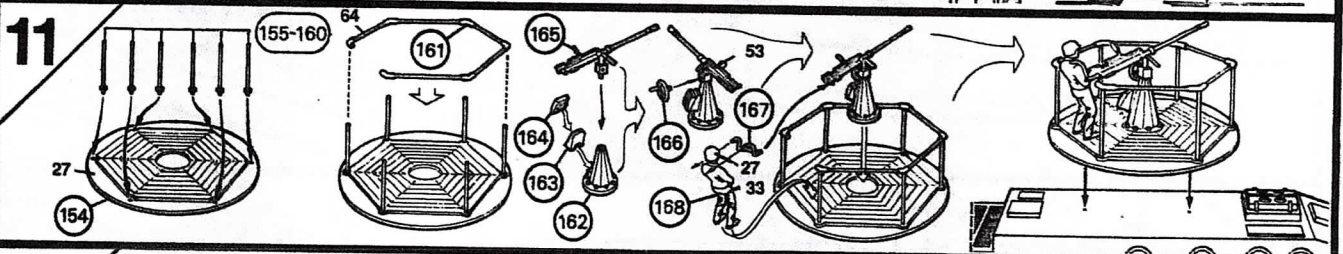
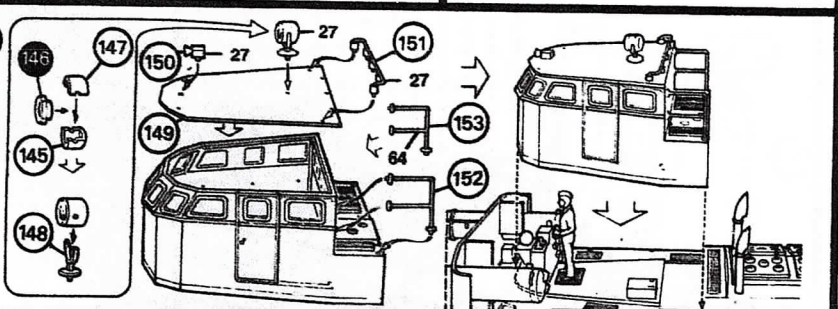
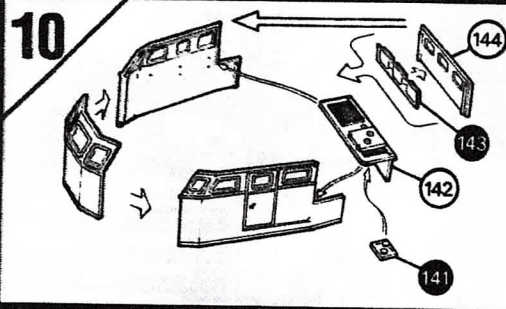
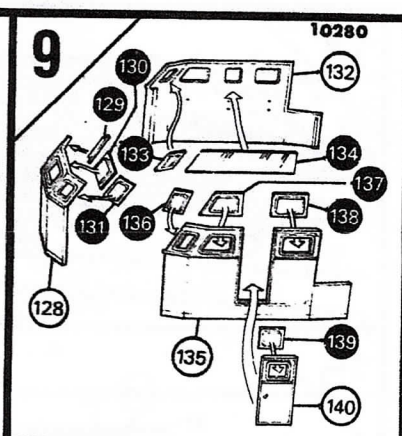
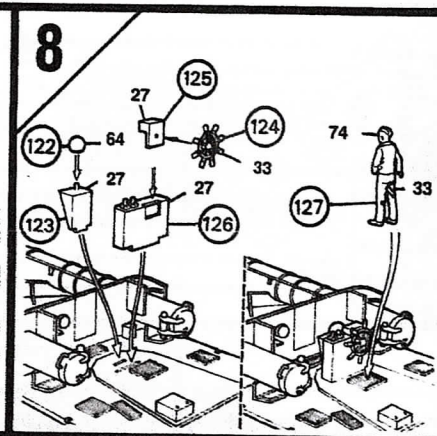
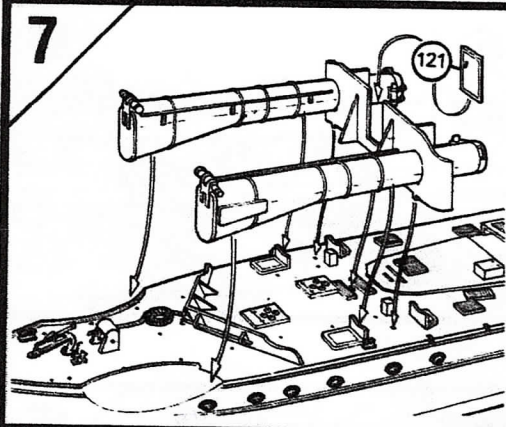
ATTACARE IL PONTE (32) ALLO SCAFO PRIMA DI PASSARE AL (33)
PEGAR EL PUENTE (32) AL CASCO ANTES DE PROCEDER (33)
COLE A COBERTA (32) AO CASCO ANTES DE PASSAR A PEÇA (33)

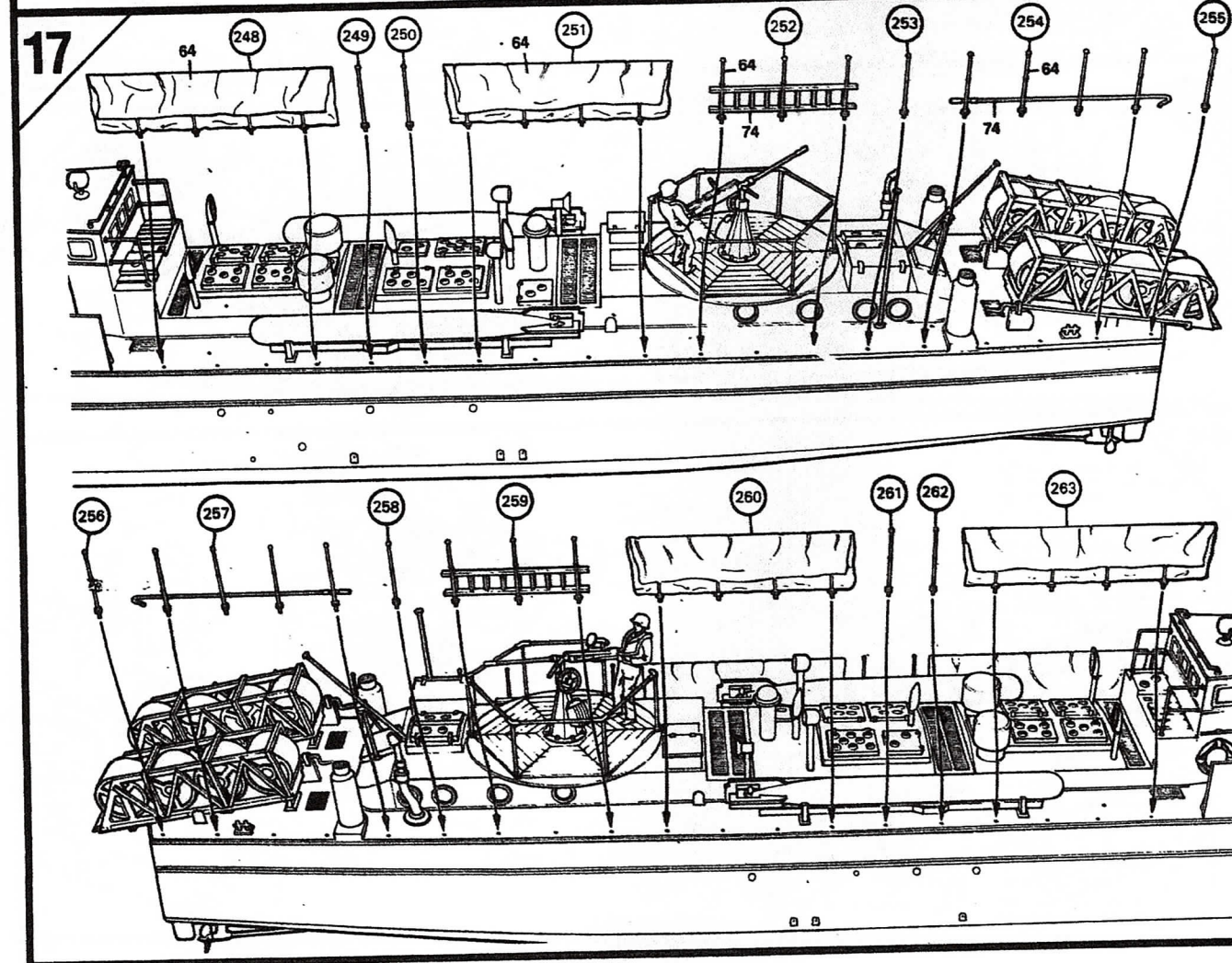
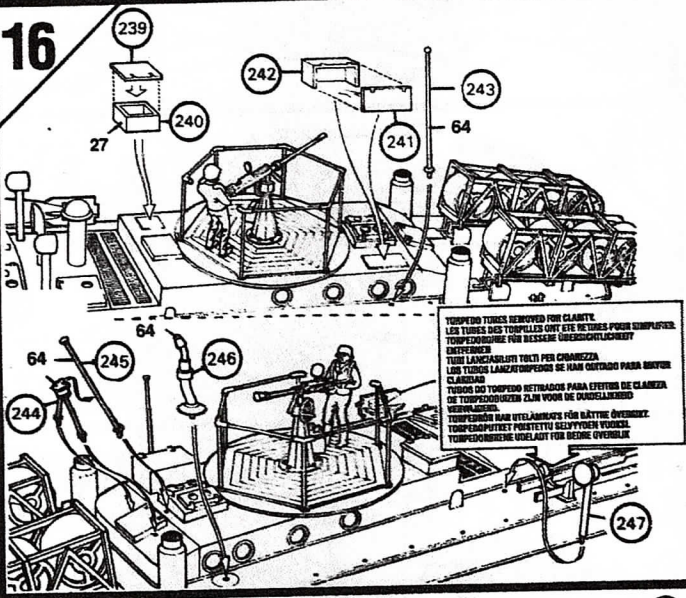
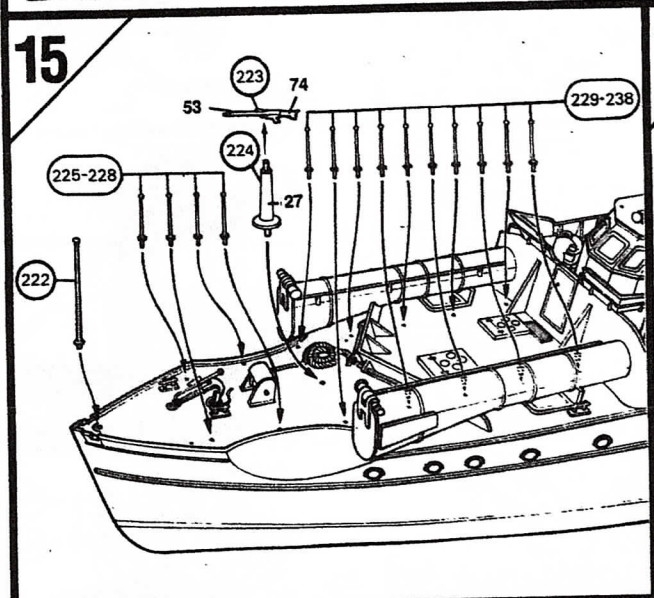
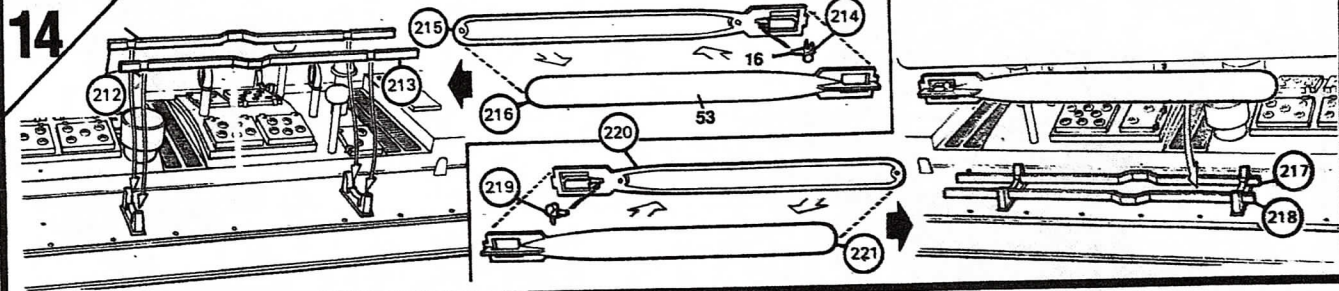
PLAK DEK (32) AAN ROMP ALVORENS VERDER TE GAAN NAAR (33).
LIMMA FAST DÆK (32) I SKROVET INNAN (33) FASTLIMMAS.
LIIMAA KANSI (32) RUNKOON ENNENKÄ ETENET KOHTAAN (33).
LIM DÆK (32) TIL SKROG FØR DU GÅR VIDERE TIL (33)

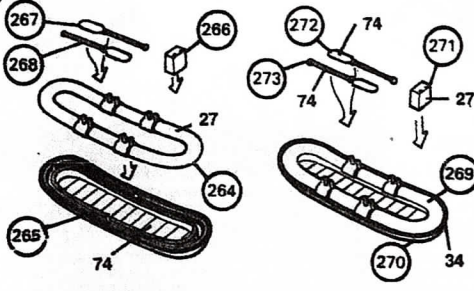

6
KEEP CEMENT CLEAR OF PIVOT HOLES.
NE PAS METTRE DE COLLE PRES DES TROUS D'ARTICULATION.
KEINEN KLEBSTOFF AUF DIE DREHPUNKTE AUFTRAGEN
EVITARE CHE L'ADESIVO ENTRI NEI FORI
NO PONER PEGAMENTO CERCA DE LOS AGUJEROS
NÃO PONHA COLA NOS FUROS DO EIXO
GEEN PLAKSEL OP DE DRAAIPUNTEN DOEN.
UNDVIK LIM PÅ VRIDPUNKTERNA.
PIDÄ LIIMAA POIS TAPIN AUKOISTA.
HOLD LIM BORTE FRA DREJEPUNKTERNE

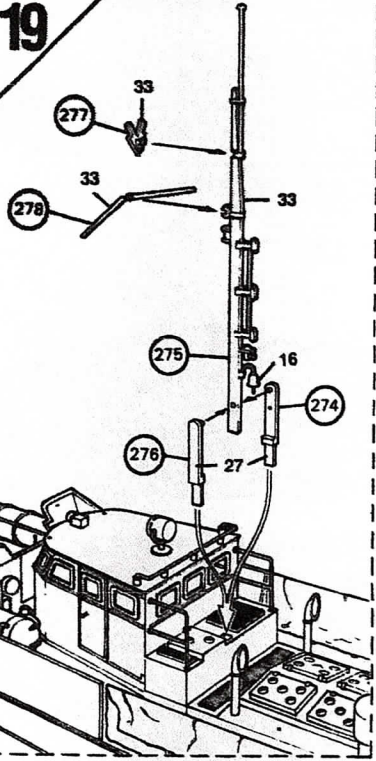
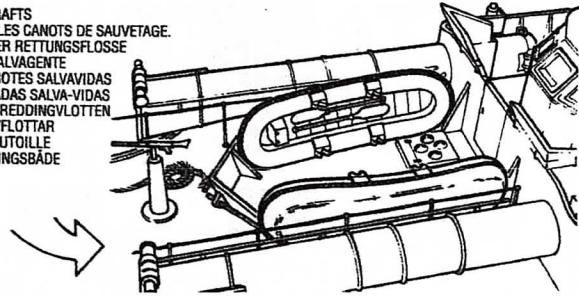
SLIDE TORPEDO TUBES THROUGH BULWARK BUT DO NOT CEMENT UNTIL NEXT STAGE (7).
GLISSER LES TUBES DE TORPILLES A TRAVERS LE PAVOIS MAIS NE PAS LES COLLER AVANT LE PROCHAIN STADE (7).
TORPEDORÖHRE DURCH VERSCHÄNZUNG SCHIEBEN. DOCH ERST BEIM NÄCHSTEM SCHRITT (7) FESTKLEBEN
FARE SCORRERE I TUBI LANCIASILURI ATTRAVERSO LA MURATA MA NON USARE L'ADESIVO FINO ALLO STADIO (7)
DESILIZAR LOS TUBOS LANZATORPEDOS A TRAVES DE LA AMURADA PERO NO PEGAR HASTA LA SIGUIENTE FASE
FAÇA PASSAR OS TUBOS DO TORPEDO PELA AMURADA MAS NÃO COLE ATE CHEGAR AO PASSO SEGUINTE (7)
SCHUIF TORPEDOBUIZEN DOOR DE VERSCHANSING MAAR PLAK NIET VOOR DE VOLGENDE STAP (7).
SKJUT TORPEDORÖREN GENOM FÖRSÄNSNINGEN MEN LIMMA INTE FÖRÄN NÄSTA STEG (7).
TYVÄNÄ TORPEDOPUTKET PÄRRASLAIDAN LAPPI MUTTA ÄLÄ LIIMAA ENNENKÄ SEURAAVASSA VAIHESSA (7).
TRÆK TORPEDORØR GJENNEM BØLVÆRK MEN LIMIKKE NÆSTE FASE (7)

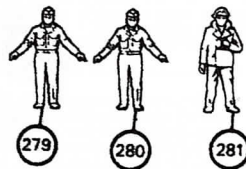

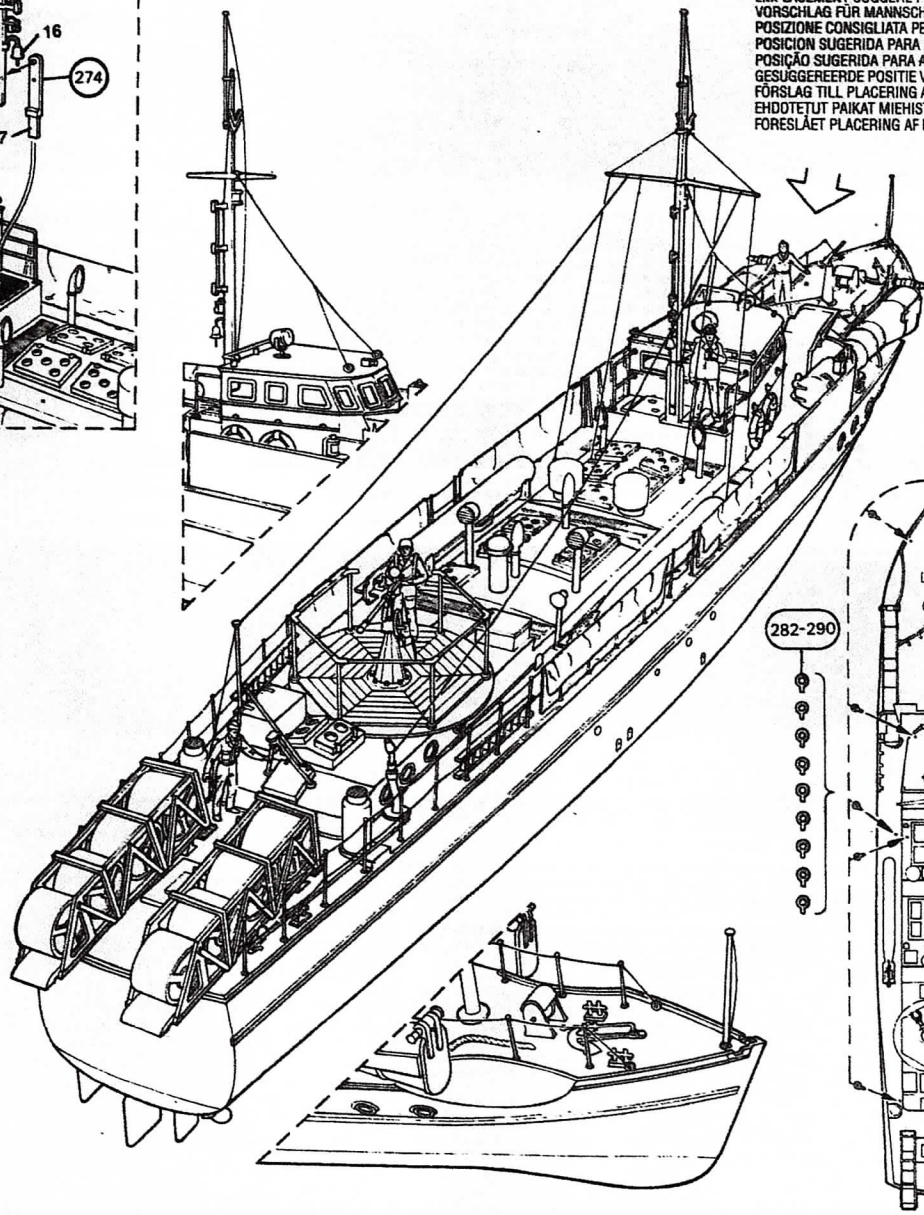
SUGGESTED POSITION FOR LIFERAFTS
 EMPLACEMENT SUGGERE POUR LES CANOTS DE SAUVETAGE.
 VORSCHLAG ZUM ANBRINGEN DER RETTUNGSFLOSSE
 POSIZIONE CONSIGLIATA PER I SALVAGENTE
 POSICION SUGERIDA PARA LOS BOTES SALVAVIDAS
 POSIÇÃO SUGERIDA PARA JANGADAS SALVA-VIDAS
 GESUGGEREERDE POSITIE VOOR REDDINGVLOTTEN
 FÖRSLAG TILL PLACERING AV LIVFLÖTTAR
 EHDOTETUT PAKKAT PELASTUSLAUTOILLE
 FORESLÆT PLACERING AF REDNINGSBÅDE

POSITION CLEATS (282-290) INTO REMAINING LOCATION HOLES. THEN RIG USING COTTON (not supplied).
 PLACER LES TAQUETS (282-290) DANS LES TROUS RESTANTS, PUIS ORNER EN UTILISANT DU FIL DE COTON (NON FOURNI).
 KLAMPEN (282-290) IN DIE BEFESTIGUNGSLÖCHER STECKEN, DANN MIT BAUMWOLLFADEN VERTAKELN (NICHT MITGELIEFERT)
 METTERE LE BIETTE (282-290) NEI FORI RIMAMENTI POI ATTREZZARE CON COTONE (non fornito)
 POSICION DE LAS CORNAMUSAS (282-290) DENTRO DE LOS RESTANTES AGUJEROS. LUEGO ENJARCAR UTILIZANDO HILO (no se provee).
 COLOQUE OS CUNHOS (282-290) NOS RESTANTES FUROS DE LOCALIZAÇÃO. DEPOIS ACABE DE APARELHAR COM ALGODÃO (não incluído).
 PLAATS KLAMPEN (282-290) IN RESTERENDE ALLOCATIEGATEN. TAKEL DAN OP MET KATOENEN DRAAD (niet voorzien).
 PLACERA KRYSSBULTAR (282-290) IN I ÖANVÄNDA HÅL. RIGGA MED BOMULL (ingår ej).
 ASETA KNAAPIT (282-290) JÄLJELLÄ OLEVIIN SIJOITUSAUKKOIHIN. SEN JÄLKEEN TAKILOI LANGALLA (ei mukana pakkauksessa).
 PLACER KLAMPER (282-290) I TILBAGEBLEVNE HULLER OG TILRIG MED TRÅD (MEDFØLGER IKKE)

SUGGESTED POSITION FOR CREW
 EMPLACEMENT SUGGERE POUR L'EQUIPAGE.
 VORSCHLAG FÜR MANNSCHAFTSAUFSTELLUNG
 POSIZIONE CONSIGLIATA PER L'EQUIPAGGIO
 POSICION SUGERIDA PARA LA TRIPULACION
 POSIÇÃO SUGERIDA PARA A TRIPULAÇÃO
 GESUGGEREERDE POSITIE VOOR BEMANNING.
 FÖRSLAG TILL PLACERING AV BESÄTTNING
 EHDOTETUT PAKAT MIEHISTALLE
 FORESLÆT PLACERING AF BESÆTTNING

27 MEDIUM GREY
GRIS MOYEN
MITTELGRAU
GRIGIO MEDIO
GRIS INTERMEDIO
CINZENTO MEDIO
MIDDENGRUIS
MELLANGRÅ
KESKIHARMAA
HALVGRÅ

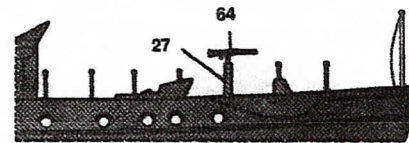
33 MATT BLACK
NOIR MAT
MATTSCHWARZ
NERO OPACO
NEGRO MATE
PRETO BAÇO
DOFZWART
MATTSWART
MATTAMUSTA
MAT SORT

64 LIGHT AIRCRAFT GREY
GRIS AVIATION CLAIR
HELL-FLUGZEUGGRAU
GRIGIO AVIAZIONE CHIARO
GRIS AVIACION CLARO
CINZENTO DE AVIAÇ, O CLARO
LICHT VLEGTUIGGRUIS
LJUIS FLYGPLANSGRÅ
VAALEA LENTOKONEHARMAA
LYS FLYGRÅ

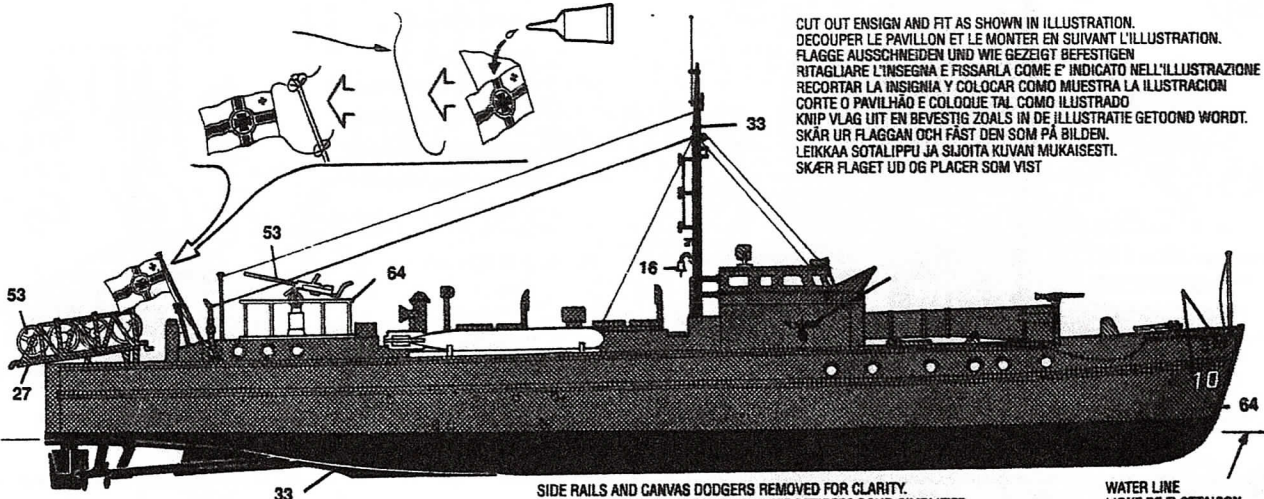

74 BUFF
CHAMOIS
HOLZBRAUN
CUOIO
ANTE
CAMURÇA
VAALGEEL
MATTGUL
RUSKEANKELTAINEN
BRUNGUL

TORPEDO TUBES REMOVED FOR CLARITY.
LES TUBES DES TORPILLES ONT ETE RETIRES POUR SIMPLIFIER.
TORPEDORÖHRE FÜR BESSERE ÜBERSICHTLICHKEIT ENTFERNEN
TUBI LANCIASILURI TOLTI PER CHIAREZZA
LOS TUBOS LANZATORPEDOS SE HAN QUITADO PARA MAYOR CLARIDAD
TUBOS DO TORPEDO RETIRADOS PARA EFEITOS DE CLAREZA
DE TORPEDORÖHREN ZIJN VOOR DE DUIDELIJKHEID VERWJDERD.
TORPEDORÖR HAR UTELÄMNATS FÖR BÄTTRE ÖVERSIKT.
TORPEDOPUTKET POISTETTU SELVYYDEN VUOKSI.
TORPEDORÖRENE UDELDAT FOR BEDRE OVERBLIK

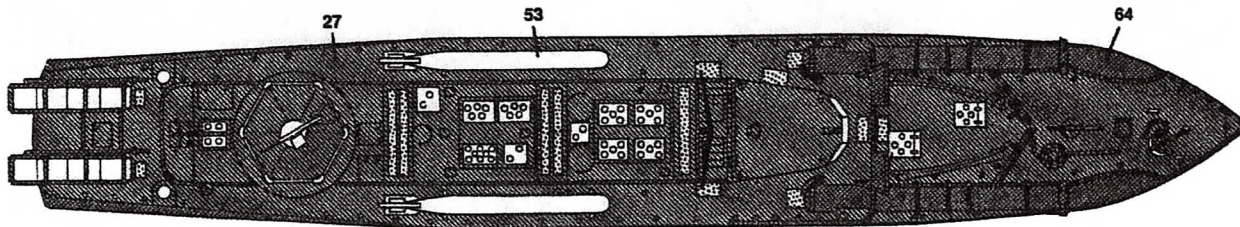
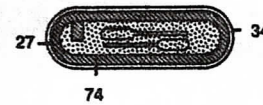
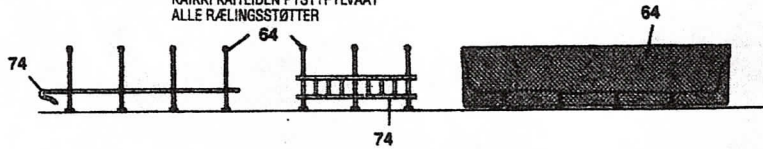
CUT OUT ENSIGN AND FIT AS SHOWN IN ILLUSTRATION.
DECOUPER LE PAVILLON ET LE MONTER EN SUIVANT L'ILLUSTRATION.
FLAGGE AUSSCHNEIDEN UND WIE GEZEIGT BEFESTIGEN
RITAGLIARE L'INSEGNA E FISSARLA COME E' INDICATO NELL'ILLUSTRAZIONE
RECORTAR LA INSIGNIA Y COLOCAR COMO MUESTRA LA ILLUSTRACION
CORTE O PAVILHÃO E COLOQUE TAL COMO ILLUSTRATIE GETOOND WORDT.
SKÄR UR FLAGGAN OCH FÄST DEN SOM PÅ BILDEN.
LEIKKAA SOTALIPPU JA SÄJOITA KUVAN MUKAISESTI.
SKÆR FLAGET UD OG PLACER SOM VIST

ALL RAIL UPRIGHTS
TOUS LES MONTANTS DES RAMBARDES.
ALLE RELINGSSTÜTZEN
TUTTI I MONTANTI DEI PARAPETTI
TODAS LAS BARRAS VERTICALES.
TODOS OS VARÕES VERTICAIS
ALLE RELINGSSTÜLEN
ALLA RELINGSSTÖLAR
KAIKKI KATTEIDEN PYSTYYPYLVÄÄT
ALLE RÆLINGSSTØTTER

SIDE RAILS AND CANVAS DODGERS REMOVED FOR CLARITY.
LES RAMBARDES ET LES TOILES ONT ETE RETIREES POUR SIMPLIFIER.
SEITENREILING UND TUCHHÜLLEN FÜR BESSERE ÜBERSICHTLICHKEIT ENTFERNEN
MURATE E TELONI SONO STATI TOLTI PER CHIAREZZA
LOS PASAMANOS Y LOS TAPASOS SE HAN QUITADO PARA MAYOR CLARIDAD.
VARÕES LATERAIS E ANTEPAROS DE LONA RETIRADOS PARA EFEITOS DE CLAREZA
REILING EN BUSKLEED ZIJN VOOR DE DUIDELIJKHEID VERWJDERD.
REILING EN STÅNKSKYDD HAR UTELÄMNATS FÖR BÄTTRE ÖVERSIKT.
SIVUKAITTEET JA PURJEKANKAINEN MYRSKYSUOJUS POISTETTU SELVYYDEN VUOKSI.
SIDERÆLINGER OG SKJULSEJL UDELDAT FOR BEDRE OVERBLIK

WATER LINE
LIGNE DE FLOTTAISON.
WASSERLINIE
LINEA DI GALLEGGIAMENTO
LINEA DE FLOTACION
LINHA-DE-AGUA
WATERLIJN
VATTENLINJE
VESIRAJA
VANDLINJE

Apply transfers, separate into required subjects, dip in warm water for a few seconds, slide off backing into position shown in illustration.

Appliquer les transfers: découper les sujets voulus, les tremper dans de l'eau tiède pendant quelques secondes, mettre en place en décollant le support, comme le montre l'illustration.

Abziehbilder aussortieren, einige Sekunden lang in warmes Wasser tauchen und dann von der Unterlage herunter in die gewünschte Position schieben (siehe Abbildung).

Applicare le decalcomanie, separarle nei soggetti desiderati, immergarle in acqua tiepida per alcuni secondi, separarle dalla carta di supporto ed attaccarle in posizione come da illustrazione.

Separar las calcomanías por temas, sumergir durante unos segundos en agua tibia, deslizarlas de su soporte colocándolas donde corresponde según la ilustración.

Para aplicar as decalcomanias, corte a folha como necessário. Mergulhe em água tibia durante alguns segundos e deslize a decalcomania na posição desejada como indicado na ilustração.

Overdrukken afzonderlijk op toepasselijke plaatsen aanbrengen. Eerst een paar seconden in warm water dompelen, dan achterkantbedekking voorzichtig aftrekken en aanbrengen als afgebeeld.

Applicera dekaler. Sortera och doppa dem i varmt vatten för några sekunder. Avlägsna dem från underlaget och placera dem som på illustrationen.

Laita siirtokuvat, erota aiheenmukaisiin ryhmiin, liota muutamia sekunteja lämpimässä vedessä, irrota taustapaperista kuvan osoittamaan asentoon.

Læg overføringsbilleder på: separer hvert motiv, dyp i varmt vand i nogle sekunder og skub så billederne over som vist på illustrationerne.